

*Preliminär översättning för bruk under al-Hadi Ungdomförenings Ramadanprogram 2011.
Översättaren reserverar sig för framtida ändringar och medger endast användning i ovannämnd situation.*

Imām ‘Alī’s (fvmh) predikan i vilken han beskriver *muttaqīn*

*(Khutba 192 från Nahj al-Balāghah)
Översättning av: Hassanain Govani*

*Preliminär översättning för bruk under al-Hadi Ungdomförenings Ramadanprogram
2011.*

*Översättaren reserverar sig för framtida ändringar och medger endast användning i
ovannämnd situation.*

Denna version: 2011-08-04

رُوي أَنَّ صَاحِباً لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ع يُقَالُ لَهُ هَمَامٌ كَانَ رَجُلًا عَابِداً فَقَالَ لَهُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
صِفْ لِي الْمُتَّقِينَ حَتَّى كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَيْهِمْ فَتَنَاقَلَ ع عَنْ جَوَابِهِ ثُمَّ قَالَ يَا هَمَامُ اتَّقِ اللَّهَ وَ
أَحْسِنْ فَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ فَلَمْ يَقْنَعِ هَمَامٌ بِهَذَا الْقَوْلِ حَتَّى عَزَمَ
عَلَيْهِ فَحَمِدَ اللَّهَ وَ أَثْنَى عَلَيْهِ وَ صَلَّى عَلَى النَّبِيِّ ص ثُمَّ قَالَ ع

Det berättas att de troendes befälhavare [Imām ‘Alī (fvmh)] hade en följeslagare vid namn Hammām, en person hängiven till gudsdyrkan. Han sade en dag till de troendes befälhavare (fvmh):

”O de troendes befälhavare!

Beskriv för mig de gudsmedvetna, [hur dem är och beter sig], på ett sätt som [gör att jag upplever] att jag tittar på dem.”

Imām ‘Alī (fvmh) dröjde med sitt svar och sade till slut:

”O Hammām! Varsamma Gud, och handla gott, ty ’sannerligen är Gud med de som är varsamma [om Gud] och de som handlar gott’ (Koranen, 16:128)”

Men Hammām lät sig inte nöjas med dessa ord och fortsatte att enträget uppmana honom [om ett mer utförligt svar]. [Slutligen gav Imām ‘Alī (fvmh) med sig.] så han prisade och hyllade Gud, åkallade välsignelser för Profeten (vfmh) och sade sedan:

أَمَّا بَعْدُ فَإِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ وَ تَعَالَى خَلَقَ الْخَلْقَ حَيْثُ خَلَقَهُمْ غَنِيًّا عَنْ طَاعَتِهِمْ آمِنًا مِنْ
مَعْصِيَتِهِمْ لِأَنَّهُ لَا تَضُرُّهُ مَعْصِيَةٌ مِنْ عَصَاهُ وَ لَا تَنْفَعُهُ طَاعَةٌ مِنْ أَطَاعَهُ فَقَسَمَ بَيْنَهُمْ
مَعَايِشَهُمْ وَ وَضَعَهُمْ مِنَ الدُّنْيَا مَوَاضِعَهُمْ

”Nu då! Gud – den Förhärligade och den Sublime – skapade sannerligen människorna. När Han skapade dem [gjorde Han så] utan att vara i behov av deras lydnad och oberörd av deras olydnad. Ty den olydiges överträdelse skadar inte Honom, och inte heller gagnas Han av den lydiges åttlydnad. Han fördelade deras uppehälle bland dem och anvisade dem deras platser på jorden.

فَالْمُتَّقُونَ فِيهَا هُمْ أَهْلُ الْفَضَائِلِ مَنْطِقُهُمُ الصَّوَابُ وَ مَلْبَسُهُمُ الْإِقْتِصَادُ وَ مَشِيئُهُمُ التَّوَاضُّعُ
غَضُّوا أَبْصَارَهُمْ عَمَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ وَقَفُوا أَسْمَاعَهُمْ عَلَى الْعِلْمِ النَّافِعِ لَهُمْ نُزِّلَتْ أَنْفُسُهُمْ
مِنْهُمْ فِي الْبَلَاءِ كَالَّذِي نُزِّلَتْ فِي الرِّخَاءِ وَ لَوْ لَا الْأَجَلُ الَّذِي كَتَبَ اللَّهُ لَهُمْ عَلَيْهِمْ لَمْ تَسْتَقِرَّ
أَرْوَاحُهُمْ فِي أَجْسَادِهِمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ شَوْقًا إِلَى الثَّوَابِ وَ خَوْفًا مِنَ الْعِقَابِ

Följaktligen är det de gudsmedvetna på den [jorden] som är de mest framstående [av dess invånare]. Deras talan är tillbörlig, deras kläder är måtfulla och deras hållning ödmjuk. De sänker sina blickar från det som Gud förbjudit dem från [att se] och lyssnar uppmärksamt på kunskap som är till nytta för dem.

De har stadgat sina själar i prövningar likt den som stadgat [sin själ] i bekvämlighet. Hade det inte varit för att Gud fastställt en föreskriven tid för dem, skulle deras själar inte funnit ro i deras kroppar för ett enda ögonblick, på grund av längtan efter belöningen och samt i fruktan för straffet.

عَظُمَ الْخَالِقُ فِي أَنْفُسِهِمْ فَصَغُرَ مَا دُونَهُ فِي أَعْيُنِهِمْ فَهُمْ وَ الْجَنَّةُ كَمَنْ قَدْ رَأَاهَا فَهُمْ فِيهَا
مُنْعَمُونَ وَ هُمْ وَ النَّارُ كَمَنْ قَدْ رَأَاهَا فَهُمْ فِيهَا مُعَذَّبُونَ

Skaparen har intagit en ståtlig plats i deras själar, så allt utöver Honom framträder som väldigt litet i deras ögon.

De förhåller sig till Lustgården som en som har sett den, de [upplever att de] är i den och åtnjuter dess välsignelser.

De förhåller sig till Elden som om de har sett den, de [upplever att de] är i den och lider dess straff.

قُلُوبُهُمْ مَحْزُونَةٌ وَ شُرُورُهُمْ مَأْمُونَةٌ وَ أَجْسَادُهُمْ نَحِيفَةٌ وَ حَاجَاتُهُمْ خَفِيفَةٌ وَ أَنْفُسُهُمْ عَفِيفَةٌ
صَبَرُوا أَيَّامًا قَصِيرَةً أَعْقَبَتْهُمْ رَاحَةً طَوِيلَةً بِتِجَارَةٍ مُرَبِّحَةٍ يَسَّرَهَا لَهُمْ رَبُّهُمْ أَرَادَتْهُمْ الدُّنْيَا فَلَمْ
يُرِيدُوهَا وَ أَسْرَتْهُمْ فَقَدُوا أَنْفُسَهُمْ مِنْهَا

Deras hjärtan är bedrövade, deras ondska är oskadliggjord, deras kroppar är magra, deras begär är ringa, och deras själar är dygdiga. De uthärdade tålmodigt ett fåtal dagar och säkrade därmed långvarigt välbefinnande. [I all sanning är det] ett lönsamt handelsutbyte som deras Herre underlättade för dem! Världen ville ha dem men de ville inte ha den, så den fångade dem men de köpte sig själva fria!

أَمَّا اللَّيْلُ فَصَافُونَ أَقْدَامَهُمْ تَالِينَ لِأَجْزَاءِ الْقُرْآنِ يُرْتَلُونَهَا تَرْتِيلًا يُجْزُونَ بِهِ أَنْفُسَهُمْ وَ
يَسْتَشِيرُونَ بِهِ دَوَاءً ذَاتِهِمْ فَإِذَا مَرُّوا بِآيَةٍ فِيهَا تَشْوِيقٌ رَكَنُوا إِلَيْهَا طَمَعًا وَ تَطَلَّعَتْ نَفْسُهُمْ
إِلَيْهَا شَوْقًا وَ ظَنُّوا أَنَّهَا نُصِبَ أَعْيُنِهِمْ

Om nätterna [finner man dem] stående på deras fötter, medan de reciterar delar ur Koranen melodiskt och harmoniskt. De åsamkar sig själva sorg genom den [d.v.s. Koranen] och i den finner de botemedel för sina [själsliga] sjukdomar. Så när de stöter på en vers som innehåller sådant som väcker längtan, stannar de kvar vid den, frestade, och deras själar strävar efter den, fulla av längtan, och de upplever att [Lustgården] är framför dem.

وَ إِذَا مَرُّوا بِآيَةٍ فِيهَا تَخْوِيفٌ أَصْعَوْا إِلَيْهَا مَسَامِعَ قُلُوبِهِمْ وَ ظَنُّوا أَنَّ زَفِيرَ جَهَنَّمَ وَ شَهيقَهَا فِي
أُصُولِ آذَانِهِمْ فَهُمْ حَائُونَ عَلَى أَوْسَاطِهِمْ مُفْتَرِشُونَ لِجِبَاهِهِمْ وَ أَكْفِهِمْ وَ رُكْبِهِمْ وَ أَطْرَافِ
أَقْدَامِهِمْ يَطْلُبُونَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى فِي فَكَاكِ رِقَابِهِمْ

Och när de stöter på en vers som innehåller sådant som är avskräckande, spetsar de sina hjärtans öron för att lystra, och de upplever att Helvetets jämmer och stön når deras öron!

Så de böjar sina ryggar [ordgr: drar sig mot sina midjor] och sätter sina pannor, sina handflator, sina knän och sina [stor]tår mot marken, och de bönfäller Gud, den Sublime, om att få sina nackar befriade [från Eldens ok].

وَأَمَّا النَّهَارَ فَحُلَمَاءُ عُلَمَاءِ أَبْرَارٍ أَتَقِيَاءُ قَدْ بَرَّاهُمْ أَخْوَفُ بَرِّي الْقِدَاحِ يَنْظُرُ إِلَيْهِمُ النَّاطِرُ
فِيحَسِبُهُمْ مَرْضَىٰ وَ مَا بِالْقَوْمِ مِنْ مَرْضٍ وَ يَقُولُ لَقَدْ خَوْلَطُوا وَ لَقَدْ خَالَطَهُمْ أَمْرٌ عَظِيمٌ

Om dagarna [finner man dem bland] de skonsamma, de lärda, de plikttrogna och de gudsmedvetna. Slitna av fruktan är de magra som pilar. Den som betraktar dem tror att de är sjuka, fastän de inte är sjuka, och [den som betraktar dem] säger: "Sannerligen har de drabbats [av en sjukdom]!"

Och faktum är att en stor angelägenhet har drabbat dem!

لَا يَرْضَوْنَ مِنْ أَعْمَالِهِمُ الْقَلِيلَ وَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ الْكَثِيرَ فَهُمْ لِأَنْفُسِهِمْ مُتَّهَمُونَ وَ مِنْ
أَعْمَالِهِمْ مُشْفِقُونَ إِذَا زُكِّيَ أَحَدٌ مِنْهُمْ خَافَ مِمَّا يُقَالُ لَهُ فَيَقُولُ أَنَا أَعْلَمُ بِنَفْسِي مِنْ غَيْرِي
وَ رَبِّي أَعْلَمُ بِي مِنِّي بِنَفْسِي اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ وَ اجْعَلْنِي أَفْضَلَ مِمَّا يَظُنُّونَ وَ اغْفِرْ
لِي مَا لَا يَعْلَمُونَ

De är inte nöjda med sina fåtaliga [goda] handlingar, inte heller anser de sina större handlingar vara betydelsefulla.

De misstror ständigt sig själva och ängslas över sina handlingar.

Om någon lovordar någon av dem i deras närvaro, fruktar han det som sägs om honom och säger: "Jag har bättre vetskap om mig själv än någon annan [människa], och min Herre har bättre vetskap om mig än jag själv! O Gud! Förebrå inte mig för det de säger, och gör mig till [en person som är] bättre än det de tror om mig, och förlåt mig för de[synder som de] inte har vetskap om!"

فَمِنْ عَلَامَةِ أَحَدِهِمْ أَنَّكَ تَرَى لَهُ قُوَّةً فِي دِينٍ وَ حَزْمًا فِي لَيْنٍ وَ إِيمَانًا فِي يَقِينٍ وَ حِرْصًا فِي
عِلْمٍ وَ عِلْمًا فِي حِلْمٍ وَ قَصْدًا فِي غَيٍّْ وَ خُشُوعًا فِي عِبَادَةٍ وَ بَحْمُلًا فِي فَاقَةٍ وَ صَبْرًا فِي شِدَّةٍ
وَ طَلَبًا فِي حَلَالٍ وَ نَشَاطًا فِي هُدًى وَ تَحَرُّجًا عَنِ طَمَعٍ يَعْمَلُ الْأَعْمَالَ الصَّالِحَةَ وَ هُوَ عَلَى
وَجَلٍ يُمَسِّي وَ هَمُّهُ الشُّكْرُ وَ يُصْبِحُ وَ هَمُّهُ الذِّكْرُ

Var och en av dem kännetecknas bland annat av att när du ser honom finner du att han är stark i religionen, beslutsam i sin mildhet, övertygad i sin tro, ivrig i [sökandet efter] kunskap, kunnig i sin skonsamhet, måttlig i rikedomar, ödmjuk i sin dyrkan, behagfull i sin fattigdom, tålmodig i sina motgångar, sökande efter det tillåtna, aktiv ifråga om vägledning, och [du finner] att han håller sig borta från frestelser.

Han utför rättfärdiga handlingar men känner ändå oro.

Om kvällen är hans främsta angelägenhet tacksägelse [till Gud], och om morgonen är hans främsta angelägenhet hågkomst [av Gud].

يَبِيتُ حَذِرًا وَ يُصْبِحُ فَرِحًا حَذِرًا لَمَّا حُدِّرَ مِنَ الْعَفْلَةِ وَ فَرِحًا بِمَا أَصَابَ مِنَ الْفَضْلِ وَ
الرَّحْمَةِ. إِنْ اسْتَضَعَبَتْ عَلَيْهِ نَفْسُهُ فِيمَا تَكَرَّرَ لَمْ يُعْطِهَا سُؤْلَهَا فِيمَا تُحِبُّ فُرَّةً عَيْنِهِ فِيمَا لَا
يُزُولُ وَ زَهَادَتُهُ فِيمَا لَا يَبْقَى يَمْزُجُ الْحِلْمَ بِالْعِلْمِ وَ الْقَوْلَ بِالْعَمَلِ

Han tillbringar natten aktsamt, och vaknar på morgonen i glädje – aktsamt för att han är på sin vakt mot tanklöshet, och glädje över den favör och barmhärtighet som når honom. Om hans själ besvärar honom i fråga om något den ogillar, vägrar han att ge efter för att göra den till lags. Hans ögonsten är det som kommer att förbli [d.v.s. efterlivet], medan det som inte återstår är honom av ringa intresse.

Han förenar skonsamhet med [sin] kunskap och [sina] ord med handling.

تَرَاهُ قَرِيْبًا أَمَلُهُ قَلِيْلًا زَلُّهُ خَاشِعًا قَلْبُهُ قَانِعَةً نَفْسُهُ مَنْزُورًا أَكَلُهُ سَهْلًا أَمْرُهُ حَرِيْزًا دِيْنُهُ مِيْتَةً
شَهْوَتُهُ مَكْظُومًا غَيْظُهُ أَحْسَنُ مِنْهُ مَأْمُومٌ وَ الشَّرُّ مِنْهُ مَأْمُومٌ إِنْ كَانَ فِي الْغَافِلِيْنَ كُتِبَ فِي
الذَّاكِرِيْنَ وَ إِنْ كَانَ فِي الذَّاكِرِيْنَ لَمْ يُكْتَبَ مِنَ الْغَافِلِيْنَ

Du ser honom ha små förhoppningar, hans misstag är få, hans hjärta är ödmjukt, hans själ är belåten, hans måltid är oanselig, hans angelägenheter är enkla, hans religion är orubblig, hans begär är döda, hans ilska är kvävd.

Endast gott förväntas från honom, medan ingen tar skada av ondska från honom.

Om han befinner sig bland de tanklösa, anses han [av Gud] vara bland de som är hängivna [Guds] hågkomst, men om han befinner sig bland de som är hängivna [Guds] hågkomst, anses han inte vara bland de tanklösa.

يَعْفُو عَمَّنْ ظَلَمَهُ وَ يُعْطِي مَنْ حَرَمَهُ وَ يَصِلُ مَنْ قَطَعَهُ بَعِيْدًا فُحْشُهُ لِيْنَا قَوْلُهُ غَائِبًا مُنْكَرُهُ
حَاضِرًا مَعْرُوفُهُ مُقْبِلًا خَيْرُهُ مُدْبِرًا شَرُّهُ فِي الزَّلَازِلِ وَقُورٌ وَ فِي الْمَكَارِهِ صَبُورٌ وَ فِي الرَّخَاءِ
شُكُورٌ

Han benådar den som är orättvis mot honom, han ger till den som förvägrar honom, han stärker banden med den som bryter med honom.

Oanständigheter kommer inte i närheten av honom, hans ord är alltid milda, det förkastliga är honom frånvarande, medan hans anständighet ständigt är närvarande.

Hans godhet är manifesterad medan hans ondska är nedtryck [ordgr: Hans godhet är framför honom medan hans ondska är bakom honom].

När världen faller samman för han sig värdigt, när han drabbas av motgångar är han tålmodig och när det går väl för honom är han tacksam.

لَا يَحِيفُ عَلَى مَنْ يُبْغِضُ وَلَا يَأْتُمُ فِيمَنْ يُحِبُّ يَعْتَرِفُ بِالْحَقِّ قَبْلَ أَنْ يُشْهَدَ عَلَيْهِ لَا يُضِيعُ
مَا أُسْتُحْفِظَ وَلَا يَنْسَى مَا ذُكِّرَ وَلَا يُنَابِرُ بِالْأَلْقَابِ وَلَا يُضَارُّ بِالْجَارِ وَلَا يَشْمَتُ
بِالْمَصَائِبِ وَلَا يَدْخُلُ فِي الْبَاطِلِ وَلَا يَخْرُجُ مِنَ الْحَقِّ

Han förorättar inte den han hatar och inte heller begår han synder för den han älskar.
Han erkänner sanningen innan någon hinner lämna ett vittnesmål mot honom. Han
försummar inte det som anförtrotts honom, och inte heller glömmen han det han blivit
påmind om.

Han gåckar inte andra med hånfulla öknamn, han åsamkar inte sitt grannskap någon
skada och inte heller tar han någon glädje i [andras] sorger.

Han närmar sig inte falskhet och inte heller lämnar han sanningen.

إِنْ صَمَتَ لَمْ يَعْمَهُ صَمْتُهُ وَإِنْ ضَحِكَ لَمْ يَعْلُ صَوْتُهُ وَإِنْ بُغِيَ عَلَيْهِ صَبَرَ حَتَّى يَكُونَ اللَّهُ
هُوَ الَّذِي يَنْتَقِمُ لَهُ نَفْسُهُ مِنْهُ فِي عَنَاءٍ وَالنَّاسُ مِنْهُ فِي رَاحَةٍ أَتَعَبَ نَفْسَهُ لِآخِرَتِهِ وَأَرَاحَ
النَّاسَ مِنْ نَفْسِهِ بُعْدَهُ عَمَّنْ تَبَاعَدَ عَنْهُ زُهْدٌ وَنَزَاهَةٌ وَدُنُوهُ مِمَّنْ دَنَا مِنْهُ لِينٌ وَرَحْمَةٌ لَيْسَ
تَبَاعُدُهُ بِكِبَرٍ وَعَظَمَةٍ وَلَا دُنُوهُ بِمَكْرٍ وَخَدِيعَةٍ

Om han är tyst grämer hans tystnad inte honom. Om han skrattar höjer han inte sin röst.
Om någon kränker honom uthärdar han tålmodigt tills Gud vedergäller å hans vägnar.
Han utsätter sig själv för svårigheter medan människor upplever ett välbefinnande på
grund av honom. Han tröttar ut sig själv för efterlivet. Han utsätter inte andra människor
för besvär. Hans avståndstagande från den han håller sig borta från är på grund av
asketism och rättfärdighet. Hans närhet till den han har närmat sig kännetecknas av
mildhet och barmhärtighet.

Varken är hans avståndstagande grundat på arrogans eller högmod, och inte heller är
hans närmande grundat på list och bedrägeri”.

قَالَ فَصَعِقَ هَمَّامٌ صَعَقَةً كَانَتْ نَفْسُهُ فِيهَا فَقَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ ع

Det berättas att Hammām vid denna tidpunkt blev medvetslös och avled i detta tillstånd.
De troendes befälhavare (fvmh) sade då:

أَمَّا وَ اللَّهِ لَقَدْ كُنْتُ أَخَافُهَا عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ هَكَذَا تَصْنَعُ الْمَوَاعِظُ بِالْأَهْلِهَا فَقَالَ لَهُ قَائِلٌ
فَمَا بِالكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فَقَالَ ع وَيُحْكُ إِنَّ لِكُلِّ أَجَلٍ وَقْتًا لَا يَعْدُوهُ وَ سَبَبًا لَا يَتَجَاوَرُهُ
فَمَهْلًا لَا تَعُدُ لِمِثْلِهَا فَإِنَّمَا نَفَثَ الشَّيْطَانُ عَلَيَّ لِسَانِكَ

”Vid Gud, det var detta jag fruktade om honom!”

Sedan sade han (fvmh):

”Omfattande uppmaningar [som dessa] har sådan påverkan hos mottagligt folk.”

En person bland de närvarande sade då till honom (fvmh):

”Hur är det med dig då, [varför påverkas inte du på samma vis?] O de troendes befälhavare?”

Så han (fvmh) sade:

”Ve dig! Sannerligen har varje död en föreskriven tid som inte kan kringgås, och en orsak som inte kan förbigås.

Så var varsam, och upprepa aldrig något liknande, ty det är något Satan yttrat på din tunga!”